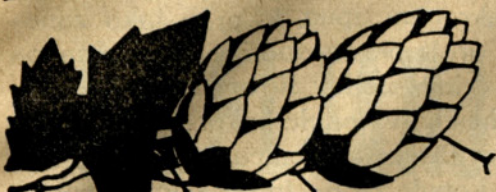

Slovenski hmeljar

**Glasilo Hmeljarskega
društva za Slovenijo**

★ **Prvi strokovni list za hmeljarstvo** ★

**Glasilo Hmeljarske
zadruga r. z. z o. z. v Žalcu**

Izhaja štirinajstnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za inozemstvo Din 50.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ul. 4, telefon 196

Leto VIII

Celje, dne 30. julija 1937

Štev. 15

Za barvo

Da, barvo! Odkar je barva tisti najvažnejši, vidni zunanji činitelj, po katerem se presoja kakovost in določa cena hmelja, je pač skrb vsakega hmeljarja, da pridelava v barvi čim boljše gladko zeleno blago. Vsakega? Gotovo! Prav vsak bi imel rad lep zelen hmelj in ga čim bolje prodal, toda ne potrudi se pa tudi vsak dovolj, da doseže tak pridelek. Žal so namreč še vedno taki, ki sami ne store dosti v ta namen, da si zajamčijo gladko zeleno barvo pridelka, temveč se zanašajo na neko slepo srečo ali pa se sploh ne brigajo zato in šele potem, ko hmelj začne rjaveti, mencajo okoli in iščejo pomoči. Toda ko hmelj že spreminja barvo, rjavi in postaja lisast, tedaj je že prepozno in se ne da več pomagati. Rjavenje kobul se namreč da le preprečiti lahko, težje ustaviti, popraviti pa sploh ne.

Znano je, da hmelj trpi na barvi skoro izključno le radi peronospori, ki ga napade v kobule. Sicer porjavi semtertje nekaj kobul tudi radi udarjanja in ribanja med seboj, radi griza bolhačev ali stenic, toda to rjavenje se vrši le počasi in v manjšem obsegu, dočim peronospora v nekaj dneh temeljito skvari ves pridelek in povzroči veliko škodo. Le rdeči pajek bi se v tem pogledu še mogel kosati s peronosporo, pa še ta je mnogo manj nevaren, ker se redkeje pojavi in ga vsak izdaten dež takoj prežene.

Škropilnice najboljše Holderjeve, **olje in mast** za motorke, **Solvay-sodo** za burgundsko brozgo, **bakreno apno** „Sfinks“ in **kazein** dobavlja svojim članom najceneje **Hmeljarska zadruga r. z. z o. z. v Žalcu.**

Običajni vsakoletni

tabor hmeljarjev

priredita letos skupaj Hmeljarska zadruga in Hmeljarsko društvo

v nedeljo dne 8. avgusta

ob pol 9. uri dopoldne v Roblekovi dvorani v Žalcu z običajnim dnevnim redom.

Vsi hmeljarji vabljeni!

Po taboru hmeljarjev se vrši istotam letošnji občni zbor Hmeljarske zadruga, r. z. z o. z.

Za barvo, da! Ne bomo sedaj razpravljali o tem, kaj vse mora hmeljar že v teku vegetacije rastline ukreniti, da doseže res gladko zeleno barvo pridelka. Saj je že znano dovolj, da je treba misliti na to že pri obrezovanju, gnojenju in celem oskrbovanju. Poudariti hočemo le izravni boj proti peronospori, ki največkrat skvari barvo pridelka, ker prav za ta boj je sedaj skrajni čas.

Proti peronospori branimo naše nasade le s škropljenjem z bakrenimi sredstvi. Kdor hoče svoj nasad zanesljivo obvarovati te nevarne bolezni, mora po dosedanjih skušnjah škropiti štirikrat: prvič kmalu potem, ko hmelj prvič priveže, drugič tedaj, ko rastlina doseže nekako polovico opor, tretjič, ko hmelj začne cveteti, in četrtič, ko cvet že prehaja v kobule. Predvsem od vremena je odvisno, če in koliko vmesnih in poznejših škropljenj v že razvite kobule bo poleg navedenih rednih še potrebno.

Pa ravnaajo naši hmeljarji tako? Nekateri že, toda mnogi, žal, še vedno ne. Opuste prvo škropljenje in če vidijo, da peronospora ni na veliko uničila listja, tudi drugo, pa tretje in često še četrto, češ, bom že potem v kobule škropil, če bo

sila. Vprav to opuščanje enega škropljenja za drugim pa je krivo, da imamo potem vsako leto poleg lepo zelenega tudi lisasto in rjavo blago, kajti kdor ni škropil prej in škropi šele v kobule, ko začno rjaveti, gladko zelenega blaga pač ne bo lahko dobil.

Kako pa letos? Peronospora doslej res ni povzročila vidne škode, toda napačno je misliti, da je ni ali da je opešala. Njene sledi se najde več ali manj v vsakem nasadu in vprav okolnost, da je doslej nekako oklevala, opravičuje domnevo, da je zahrbtno prežala in da bo vprav kobule napadla z vso silo. Jutranje megle, ki letos že sedaj nastopajo, v obilni meri opravičujejo to bojazen. Zato pa vprav sedaj bije plat zvona, hmeljarji! Cvet prehaja v kobule in vsaj sedaj poškopimo vsi brez izjeme hmelj zaščitno proti peronospori, da si zajamčimo gladko zeleno barvo pridelka! Tudi v Nemčiji n. pr. peronospora letos ni doslej prav nič bolj ogrožala nasadov kakor pri nas, pa so vendar že skoro vsi brez izjeme po štirikrat škropili, mnogi pa tudi večkrat. Za barvo gre, hmeljarji, in s tem tudi za ceno, zato pa na delo vsi do zadnjega, da ne bo niti enega nasada v Savinjski dolini, ki ne bi bil sedaj v razvijajoče se kobule škropljen zaščitno proti peronospori. Neglede na to, če in kolikokrat je kdo že škropil, sedaj moramo škropiti vsi, prav vsi brez izjeme, ker tudi gre za koristi nas vseh skupaj. Pridelati moramo enotno, gladko zeleno blago, ker le tedaj bomo tudi lahko in dobro prodajali.

Če bomo morali pozneje še škropiti v kobule, se bo šele videlo, toda sedanje škropljenje je nujno in neobhodno potrebno ter nam bo pri ugodnem vremenu tudi prihranilo mnoga poznejša. Na delo torej za dobro blago in dobro ceno!

Pozor, hmeljarji!

Lani so mnoge tvrdke imele zlasti v Ameriki težave s prodajo hmelja, ker je bil preveč škropljen v kobule z bakreno-apneno brozgo. Zato se je bati, da bodo kupci glede tega letos bolj izbirljivi in odklanjali blago, na katerem se le preveč vidno opažajo sledovi škropljenja z galico, ali pa vsaj nudili za tak hmelj nižjo ceno. Zato pa je treba misliti na to že sedaj, hmeljarji!

Ne ve se še, če in kolikokrat bo treba škropiti v kobule, toda vsekakor je priporočljivo, da že sedaj v razvijajoče se kobule ne škropimo z galico, temveč raje z bakrenim apnom. Galica, če je pravilno namešana z apnom v brozgi,

je gotovo do danes neprekosljivo sredstvo za zatiranje peronospore, za hmelj ima pa to slabo stran, da so preveč izrazito vidni sledovi škropljenja. Zato za škropljenje hmelja v kobule galica ni primerna. Imamo pa dandanes enakovredno nadomestilo v bakrenem apnu, ki prav tako zanesljivo učinkuje proti peronospori, ne zapušča pa skoro nobenih vidnih sledov škropljenja in je zato za škropljenje hmelja v kobule kakor nalašč. Sicer pride nekoliko dražje kakor galica, toda pri škropljenju hmelja v kobule se na to ne smemo ozirati, ker se nam bo z lažjim in boljšim vnovčenjem pridelka malenkostna razlika mnogočisto povrnila. Na to je treba misliti že sedaj in s tem računati.

Hmeljarji! Škropimo torej v kobule že sedaj in, če bo potrebno, tudi pozneje izključno samo z bakrenim apnom, da bomo lažje in bolje prodajali! Tudi drugod škrepe prej deloma še z bakreno-apneno brozgo, toda v kobule skoro izključno samo z bakrenim apnom. Storimo tudi mi tako, da bo naše blago zmožno konkurence v vsakem pogledu, da bomo lažje in bolje vnovčili naš pridelek!

Vprašanja in odgovori

J.D.v D.: S kontrolo toplote v sušilnicah z navadnim toplomerom so res težave. Zato sem z zanimanjem čital zadnjič o termosignalu. Kaj mislite o njem, ali ga priporočate in ali se izplača?

Odgovor: Termosignal je za res točno kontrolo toplote v sušilnicah in pravilno sušenje hmelja neobhodno potreben. V čeških hmeljskih okoliših je zelo v rabi in tamkajšnji hmeljarji trdijo, da se samo s prihrankom kuriva v nekaj letih izplača. Ako pa upoštevamo boljšo kakovost pridelka in boljšo ceno, je baje termosignal že v prvem letu nekajkrat poplačan. Zato ga moremo vsekakor le priporočati.

A.R.v F.: Kedaj pa bomo letos pričeli obirati?

Odgovor: Kadar bo hmelj zrel, bratec! Sicer pa se bo menda govorilo o tem kaj več na taboru hmeljarjev v nedeljo 8. avgusta.

F.P.v D.: Pazno zasledujem poročila o gibanju cen, pa mi pri »najvišjih cenah« ni prav razumljivo, kako je to mišljeno, ali so tu navedene cene, ki se plačajo sedaj hmeljarjem za redke ostanke lanskega pridelka, ali pa prodajajo po teh cenah trgovci med seboj?

Odgovor: V »najvišjih cenah« nikakor niso navedene cene, ki se sedaj plačujejo hmeljarjem, ki so itak že večinoma vse prodali, za redke ostanke pa je pregled skoro nemogoč. Pač pa so to cene najmanj iz druge ali tretje roke, pa tudi že cene, po katerih prevzamejo hmelj pivovarne.

A.P.v G.: Glede škropljenja se najbolj zanesem na galico in sem doslej s to škropil. Ali lahko škropim tudi v kobule z galico?

Odgovor: Lahko že, toda vsekakor raje ne. Škropite v kobule na vsak način samo z bakrenim apnom, s katerim dosežete prav tako dober uspeh, ne da bi se toliko poznalo škropljenje.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Zadnji teden je bilo pretežno toplo in sončno vreme, kar je bilo prav ugodno za nadaljnji razvoj hmeljske rastline. Cvet naglo prehaja v kobule, ki se hitro razvijajo tako, da bo splošno obiranje pričelo najpozneje 15. prihodnjega meseca, semtertje pa tudi prej. Cenitev pridelka bi bila še pre-nagljena, no vsekakor bo pridelek za nad 10% bolj pičel kakor lani. Pač pa je rastlina nadalje zdrava in obeta glede kakovosti v sakem oziru prvovrstni pridelek.

Vojvodina: Pri izredno toplem in sončnem vremenu se kobule hitro razvijajo in bo pri takem vremenu pričelo obiranje prej kakor navadno. Pridelek bo glede množine menda zaostajal za lanskim, glede kakovosti pa prav dobro obeta, če le še prav zadnji čas ne pride kaj vmes.

Češkoslovaška: Četudi je nekaj dežja vidno osvežilo nasade, je bilo vreme pretežno vroče in suho in je rastlina mnogokje ostala slejkoprej tenka in vitka. Številni zgodnji nasadi obetajo le redke kobule, srednje pozni odcvetajo in obetajo mnogo bolje, pozni nasadi pa so večinoma prav slabi. Rastlina je v glavnem zdrava, le uši povzročajo ponekod precej škode, proti peronospori pa se zaščitno škropi. Cenitev pridelka še ni mogoča, toda računa se, da bo vsaj za 30% bolj pičel kakor lani, ko je bil prav obilen. — Tržišče je prav mirno in le bolj nominalno notira lanski žatec 11 do 21 din ter Uštek in Roudnice 8—15 din za kg.

Nemčija: Stanje hmeljskih nasadov je nadalje zelo neenakomerno, sicer pa je rastlina v splošnem zdrava, le uši nastopajo v največjem okolišu Halertau v vedno večjem obsegu, pa tudi peronospora ponekod resno preži. Ceniti ves pridelek raznih okolišev zaenkrat še ni mogoče, vendar se vsekakor ponekod glede množine obeta slabše kakor lani. — Tržišče je nadalje mirno, prometa prav malo, cene v glavnem le bolj nominalne in nespremenjene.

Francija: Stanje nasadov je slejkoprej zadovoljivo, le peronospora postaja v nekaterih okoliših vedno bolj nevarna. — Tržišče je mirno in cene nominalno nespremenjene.

Poljska: Stanje nasadov se kljub ugodnemu vremenu ni dosti spremenilo. Rastlina je v glavnem zdrava, vendar jo ponekod poleg peronospore ogrožajo tudi uši; sicer pa je ostala le vitka in četudi predcenitev še ni mogoča, je gotovo, da bo letošnji pridelek glede množine precej zaostal za lanskim. — Tržišče je mirno, brez zanimanja in prometa.

Belgija: Stanje nasadov v glavnem zadovoljava in v Alostu prav dobro obeta, dočim je v Poperinghe slabše in tudi uši povzročajo vedno več škode. — Tržišče je nadalje mirno in so cene pri mirni zaključni tendenci ostale nespremenjene.

Škropite hmelj v kobule z bakrenim apnom, da si zagamčite gladko zeleno barvo, ne da bi se poznalo sledove škropljenja!

Anglija: Stanje nasadov je slejkoprej precej neenakomerno, vendar obeta v splošnem glede množine povprečno letino srednje kakovosti. Rastlina je v splošnem zdrava; uši se sicer pojavljajo semtertje in tudi peronospora, vendar pri skrbni obrambi tako škodljivci kakor bolezni ne morejo povzročiti pomembnejše škode. Obiranje bo predvidoma letos prej kakor navadno. Za boljše izkobiljenje bi bilo treba izdatnega dežja, ker rastlina precej trpi radi suše. — Tržišče je mirno in le semtertje pride še do kakega zaključka za lanski pridelek po nespremenjenih cenah.

Amerika: Pri prav ugodnem vremenu se je stanje nasadov nadalje izboljšalo in se splošno, zlasti pa v največjem okolišu Oregon računa na vsekakor precej obilnejši pridelek kakor pa je bil lani. Tudi kakovost se obeta prav dobra, če ne bo do obiranja še prišlo kaj vmes in bo vreme ostalo nadalje ugodno. — Tržišče je mirno in več ponudb kakor povpraševanja. Zato so cene še popustile in domači pridelek notira lanski 24—30 din, predlanski 17—24 din in starejši 9—17 din, že zacarinjen inozemski pa lanski 48—58 din in predlanski 34—44 din za kg.

Najvišje cene, plačane zadnji čas za 1 kg najboljšega hmelja raznih provenienc, so bile naslednje:

	letos	lani
Nemčija (Hallertau)	52	59 din
Anglija (Golding)	51	37 din
Amerika, domači (Oregon)	30	24 din
že zacarinjen, inoz.	64	72 din
Češkoslovaška (Žatec)	21	30 din
Jugoslavija (savinjski)	18	12 din
Francija (falzaški)	16	21 din
Poljska (wolinjski)	14	10 din
Belgija (Poperinghe)	12	7 din

Za razvedrilo

Razumeti jo je treba.

»Ali gre vaša ura prav?«

»Prav, samo razumeti jo je treba. Kadar na primer kaže dve in bije sedem, takrat je pol petih!«

Premoženje.

S n u b e c: »Gospodična, res, premoženja nimam. Vse moje premoženje je moje znanje!«

Gospodična: »Le potolažite se! Revščina ni nič sramotnega!«

Oh te ženske.

»Kaj pa ima spet tvoja žena?«

»Ah, kaj jaz vem! Najprej se je jezila na služkinjo, potem se je jezila name, ker se nisem jaz jezil na služkinjo, in zdaj se jezi, ker sem se jaz jezil nanjo, da se je ona jezila na služkinjo.

Vabilo na VII. REDNI OBČNI ZBOR

registrovane zadruga z omejeno zavezo

„Hmeljarska zadruga“

ki se bo vršil

v nedeljo dne 8. avgusta 1937 ob pol 10. uri dopoldne
v Roblekovi dvorani v Žalcu.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka 1935/36.
4. Dopolnilne volitve načelstva in volitve nadzorstva.
5. Izprememba pravil.
6. Slučajnosti.

V slučaju nesklepčnosti se vrši uro pozneje istotam drug občni zbor v smislu § 27 zadrugnih pravil.

Prisostvovati občnemu zboru smejo samo člani zadruga. Nove člane se sprejema tudi e pred občnim zborom.

Žalec, dne 23. julija 1937.

Hmeljarska zadruga, r. z. z o. z.

J. Marinc l. r.

Al. Mihelčič l. r.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

sprejema
vse vrste zavarovanj proti požaru: poslopja, vse premičnine, hmelj, zvonove, steklo, nezgode, vlom, jamstvo, avto-kasko, življenjska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninska zavarovanja »Karitas«.

Zastopniki v vsaki župniji.

Podružnica: Celje, Vodnikova ulica 2.

Hranilnica Dravske banovine Celje ♦♦ Ljubljana ♦♦ Maribor

Pupilarno varen zavod.

Obrestovanje najugodnejše.

Za vloge in obresti jamči Dravska banovina

z vsem premoženjem in vso davčno močjo.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najboljše Denar je prinej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 4000 članov - posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi, lastni palači na voglu

Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Izročajte denar

v zaupanja vredne domače denarne zavode, da se omogoči z oživitvijo denarnega obtoka delavoljnim našim ljudem zopet delo in kruh.

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

(v lastni palači pri kolodvoru)

Vas vabi, da ji zaupate tudi Vi svoje prihranke, ker Vam nudi zanje s svojim premoženjem popolno varnost. Mesto Celje jo je ustanovilo že pred 72 leti in tudi še samo jamči zanjo z vsem svojim imetjem in z vso svojo davčno močjo.

Denarju, ki ga vložite, je vsakočasna, nemudna izplačljivost strogo zajamčena.